

Paměť národa 2026

Životopis pamětníka

Jméno: Jiří Kodera

Narozen: 1936 v Plzni

Otec: František Kodera

Matka: Josefa Koderová, rozená Baxová

Bratr: Karel Kodera

Manželka: Květoslava Koderová, rozená Rafajová (1940)

Děti: Květoslava (21.12.1960) a Jiří Koderovi (1963)

Narodil se v Plzni 1936.

Válku prožil v Plzni, kde zahájil i školní docházku.

Jiřího strýce a tetu z matčiny strany zavřeli do koncentračního tábora (tetu do Svatobořic).

Po válce se strýc vrátil domů a poté dělal správce zámku v Nečtinech. Taktéž se vrátila i teta, která měla manžela, bojujícího po boku letců v Anglii.

Tatínek František byl totálně nasazen do Berlína a Jiřího maminka neustále chodila k doktorům, aby manžela odvolali z Berlína.

Vrátil se naštěstí až v roce 1945, v pořádku.

Pamatuje si jak dostával dopisy od tatínka. Jinak popisuje, že na dětství vzpomíná v dobrém.

Po válce se přestěhovala rodina do Karlových Varů, kde tatínek získal místo na poště.

V 15 letech nastoupil do Žižkárny (1951), vojenské školy.

U tohoto povolání vydržel 17 let.

Dosáhl hodnosti kapitána s třemi hvězdami.

Sloužil v Lipníku nad Bečovou.

V roce 1957 poznal v Karlových Varech svoji budoucí manželku Květoslavu, učitelku MŠ.

O tři roky později se 27.8. 1960 vzali, svůj čerstvý svazek oslavili svatební cestou do Bulharska. Vydrželo jim to až dodnes.

Zanedlouho se jim narodila dcerka Květoslava a o tři roky později (1963) synek Jiří.

Roku 1968 odešel z armády po splnění svých povinností a poté vystřídal mnoho povolání.

Pracoval v pozemních stavbách KV v panelárně do roku 1975.

Poté přešel ke Stavbám silnic a železnic, dále působil jako výrobní mistr šindelů a střech, opravoval historické budovy (hrady, zámky, kostely).

Posledním působištěm před nástupem do důchodu byla Teplotechna, v pozici šanotáře (bílí zedníci).

V době Sametové revoluce byl doma, zkrátka byl v důchodu.

Za svůj život se setkal s mnoha osobnostmi. Setkal se s generálem L. Svobodou - mimo jiné od něj dostal knížku.

Dále s A. Dubčekem a prezidentem V. Klausem.

Jediné, co jej zasáhlo, bylo rozdělení Československa. Domnívá se, že předtím to bylo lepší.

Na dnešní době jej zaráží, že se nepracuje jak by mělo, přál by si aby byla pracovní povinnost. (Poselství)

A dává to smysl, v době, kdy tvoříme tento projekt, dosáhl 90 let a za svůj život nabral mnoho zkušeností a vzpomínek, na které nikdy nezapomene.